

[Grønning.]

gøre Kornkassens Indhold for de samme Erhvervskredse, som nyder alle de andre Fordele, og som paa de to førstnævnte Omraader favoriseres paa det øvrige Landbrugs Bekostning. Det kan næppe være Husmandsbrugets Krav, det ærede Medlem her forfægter, for Husmandsbruget kræver jo kun Ligeret, ikke Særrettigheder, hvis da det demokratiske Program fremdeles er gældende. Jeg kan da ogsaa sige til det ærede Medlem, at jeg kender adskillige Husmænd, som ikke staar bag disse Krav, men som kun har det Ønske at opnaa et rimeligt Prisniveau for de Produkter, de frembringer, herunder naturligvis ogsaa Korn, og i øvrigt at arbejde paa lige Fod med det øvrige Landbrug. Men jeg forstaar, at de Husmænd, som det ærede Medlem repræsenterer, som maa antages i Hovedsagen at være uberørt af det stigende Løn-niveau, som er favoriseret ved Skattebe-regningen paa fast Ejendom, som enten har konjunkturbestemt Rente eller opnaar Rentetilskud m. v., og som særlig gennem Svineordningen har opnaaet en stor Favør i Forhold til det øvrige Landbrug, nu stiller Krav om, at Kornordningens Mening og overenskomstmæssige Bestemmelser skal til-sidesættes. Det skal altsaa ske, for at netop den Kategori af Landbrugere, som er bedst udstyret med Svinekort, skal kunne købe Foderkorn til en Pris, der ligger 3—4 Kr. under Kornlovens Pris, hvilket vil medføre et allermindst lige stort Tab for Producenten og Sælgeren. Jeg spørger det ærede Medlem, om han mener, at en saa omfattende og voldsom Favorisering er nødven-dig for at opretholde denne Driftsform, thi det maa være af Betydning for Rigsdagen at faa Besked herom.

Jeg spørger derfor ogsaa det høje Tings Medlemmer, om man rigtig har stillet sig klart, hvem der skal honorere disse voldsomme Fordringer, naar det øvrige Landbrug om føje Tid ikke længere er i Stand dertil, ikke længere er i Stand til at honorere det dobbelte Krav om at afgive vigtige Produktionsrettigheder og samtidig stille væsentlige Dele af sin Avl af Foderkorn til Disposition for det ærede Medlem Hr. N. P. Andreasen og hans Meningsfæller til en Pris, der ligger godt en Snes Procent under Produktionsprisen.

Den højtærede Minister siger, at det forholder sig med den konservative Korn-politik ligesom med Præstesækken i gamle Dage: den blev aldrig fuld . . . Det er hørt! siger den højtærede Minister. Jeg skal svare hertil, at saa længe de Kornpriser,

vi stiller Krav om, ligger flere Kroner under de Priser, som den socialdemokratiske Regering i Sverige har fastsat der, hvor Ejendomsskatterne knap er en Trediedel af de Ejendomsskatter, vi her maa tilsvare, saa længe forekommer det mig ikke, der er nogen som helst Grund for Ministeren til at ironisere over vor Kornpolitik og det Krav, vi deri opstiller. I øvrigt vil det naturligvis ikke være mig ubehageligt at faa draget en Sammenligning mellem min Kornpolitik og den højtærede Ministers. Spørgsmaalet om regulerende Foranstaltninger vedrørende Indførsel af Korn, altsaa om en Kornordning i videre Forstand, rejstes første Gang i nyere Tid ved et Møde i Løgumkloster, i Januar Maaned 1931, hvor jeg havde den Ære at tale sammen med den højtærede Minister. For en Ordens Skyld skal jeg bemærke, at det ikke var den højtærede Minister, der rejste Kravet, som han tværtimod med en lang Lovtale over det billige Kornets Velsignelse gik imod. Velsignelsen blev ogsaa saa som saa. I det paafølgende Aar, Katastrofeåret 1932, var der mange, der mente, at det billige Korn snarere havde vist sig at være en Forbandelse, som trak alle andre Priser med sig i Faldet. Hvordan Forholdene senere har udviklet sig, er velkendt. Det blev min Kornpolitik, som sejrede i Princippet, og Ministerens, som faldt.

At den herhen hørende Lovgivning under Ministerens Ledelse i al Almindelighed har været utilstrækkelig og behæftet med store Mangler, er ogsaa velkendt, ligesom det ogsaa fremgaar af Ministerens Udtalelser her i Tinget og andetsteds, at Ministerens kornpolitiske Linie har bevæget sig i voldsomme Svingninger i de forløbne Aar. I Modsætning hertil staar den konservative kornpolitiske Linie i disse Aar klar, konsekvent og præget af stort Maadehold. Alle-rede ved Valget i 1932 gik flere konservative Rigsdagsmænd ind for Tanken om en Korn-ordning, saaledes de ærede Medlemmer Hr. Ulrich og Hr. A. C. D. Petersen, og fra Begyndelsen af 1933 indgik Kravet om en tilfredsstillende Kornordning som et fast og betydende Led i Det konservative Folkepartis økonomiske Politik. Naar nu den højtærede Minister gennem de forløbne Aar, tvunget af Omstændighederne, har vist vore Kornlovsprincipper den Hønnør at antage dem og kassere sine egne, fore-kommer det mig heller ikke, der heri kan ligge nogen særlig Opfordring til at ironisere over den konservative Kornpolitik.

Fra forskellig Side her i Tinget er der talt om det ejendommelige i, at en stor